

Banandutako gurasoek beste bikotekide bat dutenean

GERO ETA GEHIAGO DIRA BANATZEN DIREN BIKOTEAK EDO DIBORTZIA-TZEN DIRENAK, BESTE BIKOTE BERRI BAT OSATZEN DUTENAK. BANAKETA GERTATU ONDOREN, ZAILA IZATEN DA BESTE HARREMAN BAT HASTEA,

BAINA ARE ZAILAGOA IZATEN DA BIKOTEKIDEREN BATEK EDO BIEK LEHENBIZIKO ERLAZIKO SEME-ALABA(K) HARREMAN BERRIRA EKARTZEN DITUZTENEAN.

Amatasuna eta aitatasuna, zehazki esanda, egunerokotasunean seme-alaben hezkuntzan azaltzen diren aspektu positibo eta negatiboak gainditzten joatea da. Modu berean, haur batekiko harremana zailagoa izango da, hark beste guraso batzuk eta beste aurretiko historia bat ditue-nean.

Egitura familiar berri batean seme-alabak berregokitzeko eta birkokatzeko zailtasunak badaude ere, horrek ez du baldintzatzen kide horren presentziak negatiboa edota kaltegarria izan behar duenik. Kontrakoa gertatzen dela esango genuke. Izan ere, denboraren poderioz, seme-alabentzat onuragarria izan daiteke beraien ama edo aitak bikotekide berria izatea.

Hori dela eta, inor ez da presiopean sentitu behar bikotekide berriaren seme-alaba berehala maitatu behar duelako. Era berean, ez dira seme-alabak behartu behar ama edo aitaren bikotekide berria lehen egunetik onartzera, betidanik ezagutuko balute bezala.

Honako hau kontuan izan behar dugu:

- Haurrek kide berria bazter dezakete, eman nahi zaion ahalmena eta autoritatea zalantzan jarritz edota jarrera jeloskorrez ama edo aitaren aurka eginez. Izan ere, egoera hauetan ohikoa da haurrek, inkontzienteki, ama edo aitaren bikotekide berria aurkari edota ustezko ordezkotza bezala hautumatea. Ez gara beraien probokazioetan erori behar eta ez dugu, are gutxiago, kide berria modu arinean eta presiopean onartzera behartu behar.
- Ez dugu ahaztu behar haurrei aldaketa honek eragin diezaieketen sufrimenduak eta sor diezaieketen segurtasunik ezaz, horrela haurrak bere guraso biologikoen bikotekidearen haustura konfirmatu egiten duelako.
- Gauza ez da ama edo aitaren lekuan jartzea, pertsona hori ordezkari ezina delako guztiz; garrantzitsuenak, osterak, bakoitzaren espazioa errespetatzea da.
- Haurren heziketaren inguruko erabaki garrantzitsuenek guraso biologikoen esku egon beharko lukete, bananduta egon arren. Era berean, azaldu beharko zaie familia berriaren arauak ere bete beharko dituztela.

• Haurrek erabaki beharko dute pertsona berriarekin izan nahi edota ahal izango duten harreman mota. Hori dela eta, ez zaie inposatu behar "aita" edo "ama" erabiltzen, ezta kritikatu behar berari bere izenaz deitzen diotenean.

Edozein kasutan, egoera honen aurrean funtsezkoa da haurren errealitatea presente izatea, abagune honetan haiek baitira pertsona ahulenak eta sentikorrekin. Nagusientzat zaila izan daitekeen arren bikote berria aurkitzea eta ondorioz bere bikote-bizitza berregituratzea, haurrentzat aldaketa handia da eta, askotan, bereganatzeko zaila. Denbora, ulerkortasuna eta kontrajarriak ez diren azalpen gehiago behar izaten dituzte.

"Nagusientzat zaila izan daitekeen arren bikote berria aurkitzea, haurrentzat aldaketa handia da eta, askotan, bereganatzeko zaila"

Gogoratu:

- Oso argi utzi behar diozue, kide berri baten presentzia sartu arren, jarraituko dutela betiko ama eta aita biologikoak izaten eta ez dutela inoiz beraien arreta eta maitasunik galduko.
- Ez egin inolako konparaketarik, haurrek kide berria modu atseginagoan onar dezaten. Beraz, saihestu beharrekoak dira mota honetako esaldiak: "Ez al da egia aitak baino hobeto prestatzen duela janaria?" "Ikusi al duzu zer nolako autoa duen?"
- Haurrarekin bizi ez den ama edo aitaren presentzia errespetatu egin behar da eta leku eta espazio bat egin behar zaio, solasaldietan, argazki edota beste edozein oroitza bidez.
- Gerta daiteke lehenbiziko momentutik haurrak jarrera ezkorra eta aurkakoa izatea, eta mota honetako esaldien bidez adieraztea: "Zu ez zara nire aita". Mota honetako esaldien aurrean gomendagarria da lasai erantzutea: "Egia da, ez naiz zure aita, baina berak nahiago izaten du gauzak horrela egiten badituzu eta nik ere horrela egitea hobea dela uste dut". Modu honetan, haurrak lehiarik ez dagoela eta bakoitzaren espazioak errespetatzen direla sentituko du.

GURASOENTZAKO GOMENDIOA

Laburpena

Bigarren bikotetze baten kasuan, hainbatetan huts egiten da, esaterako, haurrak gehiegi babestuz edo aldagatagatik eta pasatzen ari direnagatik konpentsatu nahirik. Momentu honetan behar dutena babesa eta beraien egoera ulertzea da, eta ez beraianenganako errukia, gehiegizko permissibitatea edota erruduntasuna sentiaraztea.

“Egitura familiar berri batean seme-alabak berregokitzeko eta birkokatzeko zailtasunak badaude ere, horrek ez du baldintzatzen kide horren presentziak negatiboa edota kaltegarria izan behar duenik”

La segunda pareja de padres y madres separados

DIFÍCIL EMPEZAR UNA NUEVA RELACIÓN, LAS COSAS PUEDEN COMPLICARSE SI HAY HIJOS O HIJAS DE LA PRIMERA RELACIÓN CON LOS QUE HAY QUE CONVIVIR.

se les debe explicar que han de cumplir también las normas de la nueva familia.

- Los niños y niñas deben poder elegir el tipo de relación que desean o pueden mantener con la nueva figura. No imponerles que les llamen "aita" o "ama", ni criticarles si se dirige a él o ella por su propio nombre.

Si bien para los adultos encontrar un nuevo acompañante supone la posibilidad de rehacer su vida de pareja, para los hijos e hijas implica un cambio importante y no siempre fácil de asumir. Necesitan más tiempo, comprensión y explicaciones no contradictorias.

ES IMPORTANTE:

- Los niños o niñas pueden rechazar a la nueva figura, cuestionando su autoridad, o bien, atacando al propio padre o madre por celos. Inconscientemente, pueden percibir a la nueva pareja como un rival o presunto sustituto. No hay que caer en la trampa de sus provocaciones ni presionarles para que le acepten rápidamente.

- La situación genera en los hijos o hijas cierta inseguridad, y se confirman a sí mismos que sus padres no volverán a estar juntos.

- No se trata de ponerse en el lugar del padre o de la madre ya que nunca podrá ser del todo sustituido, sino de respetar el espacio de cada uno.

- Las decisiones más importantes sobre la educación de los niños y niñas deberían ser consensuadas por el padre y la madre biológicos aunque estén separados, a la vez que

RECORDAR:

- Aunque se incorpora una nueva persona, los hijos e hijas continúan teniendo a los padres y madres biológicos de siempre y que no van a perder su afecto y atención.

- No establecer comparaciones para hacer más simpática la pareja a los ojos de los niños y niñas. Evitar frases como: "¿No es verdad que cocina mejor que el aita?" "¿Has visto qué coche tiene?".

- La presencia del padre o madre que no vive con el niño o niña debe ser respetada y tener un cierto lugar (conversaciones, fotografías...).

- Ante la frase "Tú no eres mi padre" conviene responder serenamente diciendo: "Es verdad, no soy tu padre, pero a él le gusta que las cosas las hagas así y yo también creo que es mejor". De este modo, sentirán que nadie rivaliza con nadie y se respetarán las posiciones.